

● SKUPNA SEJA PREDSEDSTVA OK SZDL, OBSZS IN OK SZDL

Posledice odločitev bi morali predvideti

IZ DELOVNIH KOLEKTIVOV

Sozd Emona si je zagotovil v Nigeriji dober posel, saj bodo delavci te delovne organizacije iztržili tam najmanj 45 milijonov dolarjev. Gre za posredovanje znanih in za izvoz plemenitih prašičev za tri farme. Emona bo do 15. decembra letos pripravila načrt za tri prašičje farme, vsako s po 50.000 bekonov letne prireje. Ko bo razvojna študija Emona potrjena od nigerijskega zveznega ministrstva za kmetijstvo in od Livestock Production Company iz Cadume, ki je zadolžena za razvoj kmetijstva in živinoreje v Nigeriji, bodo Emonci nabavili tej državi za 45 milijonov dolarjev prašičjerejske opreme in plemenitih živali, opremo za mesno industrijo in tovarno močnih krmlil.

Pred nekaj dnevi so Gradis obiskali gostje iz Iraka, dežele, v kateri Gradis že nekaj časa gradi različne objekte. Ogledali so si objekte, katere je Gradis zgradil širom po Sloveniji in bili zadovoljni ob pogledu nanje, saj so tako dobili popolnejšo sliko o tem, kaj pomeni Gradis za slovensko in jugoslovansko gradbeništvo. Trije člani iraške delega-

cije so bili v Jugoslaviji prvič in nanje je razgibanost naše dežele ter obilo zelenja naredilo nepozaben vtis. Večji del obiska je bil namenjen strokovni izmenjavi mnenj. Pogovor je tekel tudi o morebitnih novih delih, ki naj bi jih Gradis dobil v Iraku. Pred odhodom iz Jugoslavije so obiskali tudi nuklearno elektrarno v Krškem, ki že daje prve kilovate električne energije. Bili so enotnega mnenja, da je kvaliteta del, ki jih je opravil Gradis, enaka kvaliteta del, ki jih pri njih izvajajo druga svetovna podjetja.

Omejitev naložb čutijo tudi v SGP Grosuplje, saj za prihodnje leto nimajo zasadenih niti tretjino zmogljivosti. Računajo, da se bo položaj izboljšal, saj je gradnja stanovanj njihova glavna usmeritev, tu pa omejitvene škarje niso tako ostre. Trenutno imajo v ZR Nemčiji 73 delavcev, do konca leta pa jih bo 150. V tujini bodo v bodoče nastopali z drugimi sorodnimi delovnimi organizacijami, na primer z Rudisom, SCT in drugimi.

C. P.

Značilnost večine naših sestankov je, to pa seveda ne velja le za našo občino, da pretežno del časa namenjamo ponovnemu ugotavljanju že znanih dejstev, naštevanju napak, ki smo jih zagrešili v preteklosti, najraje tistih, ki so jih napravili drugi, bolj redkobesedni pa postanemo, ko bi morali konkretno povedati, kaj bomo storili za odpravo teh napak vsak pri sebi doma.

Tako tudi razširjena seja predsedstev občinske konference SZDL, občinskega sindikalnega sveta in občinske konference ZSMS, ki je bila 15. oktobra, nanjo pa so bili vabljeni tudi drugi odgovorni družbenopolitični delavci naše občine, ni bila izjema. Zbrani naj bi govorili o nalogah, ki jih čakajo na področju družbenogospodarskega razvoja občine, pri tem pa upoštevali sklepe 21. seje CK ZKJ. Večina razpravljalcev se tudi tokrat ni zala izogniti nizanju splošnih dejstev, kljub vsemu pa je bilo v besedah le slišati nekoliko več prave prizadevanosti kot navadno. Bilo je tudi več različnih mnenj, kako gledati na sedanji neugodni gospodarski položaj, kako se obnašati pri reševanju nekaterih zadev.

V razpravi so nekateri udeleženci seje menili, da ne kaže preveč črnogledno ocenjevati ugotovitev, ki jih je povedala predsednica našega izvršnega sveta Gabriella Jelen, ko je govorila o težavah, ki v teh dneh pestijo delovne organizacije v naši občini. Sekretar občinskega sindikalnega sveta Vinko Franjo je opozoril, da pri obravnavanju polletnih rezultatov gospodarjenja, ki so bili priložnost za ugotavljanje raznih slabosti in pomanjkljivosti, večina direktorjev ni dovolj motivirala delavcev, da bi se potrudili odpraviti te napake. Marjan Gostinčar je povedal mnenje delavcev elektrogospodarstva. Ti namreč sodijo, da izhoda iz sedanjega položaja ni iskati le v majhnih gospodarskih celicah, ampak v širših družbenih premikih na gospodar-

skem področju. Lado Mazovec je rekel, da bi morali tudi v gospodarstvu več potez predvideti, ne pa se zagnati v neko odločitev, potem pa čakati, kakšne bodo njene posledice. Tudi ni sprejemljivo, je dodal, da skoraj vsak dan trdimo nekaj drugega glede izvoza, uvoza, naložb in podobno. Predsednik občinskega sindikalnega sveta Andrija Vlahovič je, ko je govoril o pomembnosti planiranja, zahteval, da kljub tako rekoč dnevnemu spreminjanju gospodarskega položaja, v delovnih organizacijah ne opuščajo izdelave letnih in srednjeročnih planov. Marko Roth pa je opozoril na vlogo družbenopolitičnih organizacij tudi pri izdelavi planov v delovnih organizacijah.

Vsi razpravljalci so nasploh menili, da so delovni ljudje pripravljeni sodelovati v prizadevanjih za stabilizacijo gospodarstva, moti le to, da ne vedo dovolj jasno, kakšni bodo rezultati teh prizadevanj. Naloga koordinacijskega odbora pri predsedstvu OK SZDL pa bo, da bo iz vseh razprav na tej seji izdelal smernice, kako v skladu s sklepi 21. seje predsedstva CK ZKJ ravnati v prihodnje pri nas v občini.

In na koncu kaže omeniti še tole: Čeprav je slišati vsak dan pozive k odgovornemu ravnanju, se seje ni udeležila niti polovica članov predsedstva občinske konference SZDL, občinskega sindikalnega sveta in občinske konference ZSMS. Na sejo je prišla le slaba polovica vabljenih.

DARJA JUVAN

● KZ LJUBLJANA — TZO DOBRUNJE

Jesenska setev pšenice

Pospeševalna služba kmetijske zadruge Ljubljana — TOZD Dobrunje se je za uresničitev sprejetih usmeritev glede povečanja kmetijske proizvodnje z vso odgovornostjo lotila jesenske setve pšenice.

Najprej je informirala kmete — kooperante, seznanila pridelovalce z možnostmi odkupa, s priporočeno tehnologijo ter oskrbo s semeni in gnojili. Vzporedno je potekalo tudi sklenitev pogodb s pridelovalci. Do 1. oktobra je bilo sklenjenih 113 pogodb s pridelovalci — kooperanti za 47.000 kg tržnih viškov pšenice, ki jo bodo prihodnje leto pridelali na 44 ha.

Odziv na terenu je bil zadovoljiv in omeniti velja, da sta se tako nižinsko kot hribovito področje enakovredno vključila v akcijo. Dobava semena in gnojila je bila pravočasna, tako da v tem pogledu za setev ni ovir.

Sprejete obveznosti kmetijske zadruge Ljubljana — TZO Dobrunje o odkupu tržnih viškov pšenice v letu 1982 bodo po pogodbah zagotovljene.

B. T.

● NAŠI DELOVNI LJUDI JE IN OBCANI O SEBI IN O SVOJEM DELU

● TAKSIST JANEZ KOLAR Z VEČ

V LJUBLJANI NAS JE PREVEČ

»Lahko bi o tem napisal knjigo, tako debelo, kot je tista tamle na polici,« je na vprašanje, kakšno je delo taksistov, njihov zaslužek, katere so privlačne in katere senčne strani tega poklica, odgovoril Janez Kolar, privatni taksist iz Pešinske 55 na Večah. Nato je dodal: »To je eno najslabših del.« Ko ga vprašal, zakaj tako misli o poklicu, s katerim se ukvarja, med smehom, tako da ne veš, ali misli resno ali se le šali, doda: »Zaradi strank, zaradi zaslužka.«

Nato, ko se z Janezom Kolarjem pogovarjava naprej, razloži nekatere stvari. Misli, da imajo ljudje o taksistih nasploh dvoje mnenj: nekateri jih imajo za bogataše, drugi pa nanje gledajo tako, kot da se ukvarjajo z manj vrednim delom. »Toda tudi mi smo družbi potrebni,« pravi Janez Kolar. »Zato bi na nas morali gledati s te strani, ne pa kot da je naš edini namen hitro obogateti. Vedno se zavzemam, da bi vozili vsi taksisti pošteno. Le tako nam bodo ljudje zaupali.«

Vendar ostati pošten taksist in potniku nikoli ne zaračunati kakšen dinar več, ni lahko. Priložnost za tako ravnanje se namreč kar sama ponuja. Taksistov zaslužek je navadno majhen, saj je v Ljubljani privatnih taksistov okoli 170, pri Integralu pa jih imajo še 80. Za vse je seveda v Ljubljani premalo dela, zato želja, zaslužiti pri vožnji več denarja, premami marsikaterega taksista, da taksimeter z dnevne vožnje premakne na nočno ali celo na tarifo, ki velja za vožnje, daljše od 30 kilometrov. Tako nič hudega slutecemu potniku, ki največkrat niti ne ve, koliko je treba odšteti za kilometer vožnje, zaračuna nekaj starih tisočakov več. Podnvi je treba namreč za kilometer vožnje plačati 16 dinarjev, ponoči 18, za

proge, daljše od 30 kilometrov, pa 20 dinarjev.

Zato se Janez Kolar, že odkar obstaja društvo taksistov, prek njega zavzema, da bi tudi pri nas, kot drugje v svetu, imeli le eno tarifo. Morda bi vzeli kar srednjo vrednost, predlaga, pa taksisti ne bi bili nič na slabšem. »Ali ni videti čudno,« meni Janez Kolar, »da te prometni inšpektor kaznuje, če zadaj na vozilu nimaš posebne tablice, toda če tako rekoč odereš potnika za 10 dinarjev ali

več, ne reče nič. To namreč ni njegova stvar, temveč zadeva tržnega inšpektorja.«

Janez Kolar je bil predsednik iniciativnega odbora za ustanovitev društva taksistov. Osem ali devet let je trajalo, se spominja, da je mestna skupščina spreminjala člen v zakonu, ki je prepovedoval ustanovitev takega društva. Taksiste, ki so člani društva, teh je v Ljubljani 118, je mogoče spoznati po tablici, ki jo imajo na srednji šipi desno. Na njej je označen sedež društva in telefonska številka. »Divji« taksisti, tako imenujejo tiste, ki niso vključeni v društvo, njim, članom društva, včasih delajo sramoto. »Tako smo zaradi njih tudi mi na slabem glasu,« se pritožuje Janez Kolar.

Kot smo že povedali, se z za-

služkom taksisti ne morejo pohvaliti. »Če hočeš na mesec dobiti toliko denarja kot šofer pri nekem podjetju, moraš delati 12 do 15 ur na dan,« razloži naš sogovornik. »Davki so veliki. Kdor ne doseže prometa, kar ga večina od nas ne, ga obdavčijo kot v družbenem sektorju. Dragi so tudi avtomobili, pa gorivo. Pred nedavnim se je zvišala cena bencinu, mi pa pet, šest mesecev ne bomo smeli dvigniti cen prevoza. Do takrat seveda vozimo na svoje stroške. Rešuje nas le to, da smo šoferji, mehaniki, računovodje, skratka vse, v eni osebi.«

Kar samo od sebe se potem zastavi vprašanje, zakaj potemtakem Janez Kolar že 11 let vztraja v tem poklicu. »Večina nas je taksistov zato,« meni, »ker nam je všeč, da lahko razpolagamo s svojim časom. Tako sem pri hiši vse, kar sem znal, napravil sam. Če pa ne bi vozil za podjetja, temveč bi moral na vožnjo čakati na postji ali kje drugje v mestu, se ne bi več ukvarjal s tem opravilom. Bi se pa takoj zaposlil drugje, če bi dobil kakšno v redu službo.«

Nič še nismo povedali o delovnem dnevu Janeza Kolarja, ki se navadno začne že ob dveh, treh zjutraj; ko večina nas še spi. Takrat se tudi drugi taksisti odpravijo domov in včasih se mu zgodi, da je do pete ure zjutraj skorajda sam na cesti. Vendar je ključev v zgodnjih jutranjih urah bolj malo. Nato je v mestu do desete, enajste ure, da vidi, če ga morda ne potrebujejo v delovnih organizacijah, za katere vozi. Če kaže, da ne bo dela, se odpravi domov. Sem pa tja vidimo tudi njegov plavi mercedes na železniški postaji ali še na katerem drugem postajališču, ki je v Ljubljani namenjeno taksijem. Delovni čas taksista sestavljajo pravzaprav v večini ure, namenjene čakanju, prave vožnje pa je bolj malo.

DARJA JUVAN

Janez Kolar in njegov mercedes (Foto D. J.)

● TEŽAVE SO — A NE NEPREMAGLJIVE

Velana v letu 1981

Kljub temu, da se je mnogo tekstilnih tovarnov v Jugoslaviji preusmerilo v proizvodnjo zaves, postaja močnarska Velana še vedno vodilni domači proizvajalec na tem področju opremljanja stanovanj. Tudi zadnje tržne raziskave kažejo, da je bilo iskanje pravega proizvodnega programa v preteklih letih uspešno, saj mnogi kupci zagotavljajo, da v resnično pestrem programu izdelkov ni slabega artikla. Prav zato je bil tudi plan za letošnje leto zastavljen dokaj ambiciozno, vendar povsem realno. Povečanje dohodka je temeljilo na istem obsegu proizvodnje, toda na zamenjavi uvoženih z domačimi reprodukcijskimi materiali, na izvozu, na izboljšanju kvalitete izdelkov, boljši organizaciji dela in boljšem izkoriščanju delovnega časa, na boljši izrabi vsega, s čimer proizvajamo naše zaves.

Kolesje dogajanja pa se je zasukalo drugače. V leto 1981 smo stopili — zaradi požara v zadnjih dneh decembra 1980 — bistveno osiromašeni. Uničeni so bili kotli za ogrevanje termofiksirnih strojev, precej rezervnih delov za te stroje in nekaj zaves. Nastala je precejšnja materialna škoda. Mnogo huje kot to pa nas je prizadel zastoj v proizvodnji in prodaji. Minilo je prvo trimesečje in del drugega, da smo pridobili vsa soglasja za uvoz nove opreme in maja je stekla intenzivna proizvodnja. Starih mesecev izpada ni moč nadoknaditi v kratkem času, zato smo zavijali rokave. V maju in juniju smo organizirali po teden dni prostovoljnega dela, ki so se ga udeležili delavci skupnih služb in tudi delavci iz proizvodnje. Tako smo v poletnih mesecih normalizirali stanje, trg pa je sproti pokupil vse zaves, saj jih je prav zaradi te naše nesreče že močno primanjlovalo. Prodaja je tekla, ko smo si le želeli. Naju-

spešneje smo zaključili tretje trimesečje. A izpad v proizvodnji nam jo je zagodel pri izvozu, saj so nam padle v vodo številne pogodbe.

Že med letom, zlasti v zadnjem času, pa se vse pogostejše spopadamo z neredno preskrbo z reprodukcijskimi materiali. To pa pomeni vse pogostejše ustavljanje strojev v preletilnici in tkalnici. Ne gre toliko za uvožene surovine, saj smo jih že skoraj vse zamenjali z domačimi. Največji domači proizvajalec surovin za naše zaves Incel iz Banjaluke je bil namreč v nedavnem potresu poškodovan...

O gospodarskem položaju so razpravljali člani družbenopolitičnih organizacij in delegati delavskega sveta ter se zavzeli za še boljše delo v vseh sredinah. Izhod iz težav ne bo takojšen, a stisko v mnogočem lahko sami ublažimo. Skrajna štednja je v tem času ob dobrem delu poglavita naloga vseh. JOŽE PRAPROTNIK

Pogovarjati se je treba o svojih težavah

(Nadaljevanje s 1. strani)

Nato so sekretarji osnovnih organizacij iz Julona, Žita — tozda Pekarne, Gradisa — delovne skupnosti skupnih služb in Emona Inženiringa spregovorili predvsem o gospodarskih težavah, s katerimi se srečujejo v delovnih organizacijah, manj pa so povedali o samem delu osnovnih organizacij. Zato je France Popit opozoril, naj si komunisti ne noprto na svoja ramena zadeve, ki pravzaprav sodijo v delegatske skupščine ali pa bi morali o njih govoriti v strokovnih službah. Zveza komunistov mora prek svojih članov v samoupravnih organih, strokovnih službah ali družbenopolitičnih organizacijah izražati svoje zahteve, uresničevati pa jih je treba tam, kjer je za to pravo mesto.

Tako so se na primer komunisti v Julonu ukvarjali s sistematizacijo delovnih mest v novem obratu poliamidnih vlaken, namesto da bi to opravilo naložili strokovnim službam. Komunisti v Gradisu pa bi se morali bolj ukvarjati s svojimi problemi, ne pa s problemi nasploh. Odgovoriti bi si morali na vprašanja, je poudaril tovariš Popit, kako se bo zmanjševanje naložb odražalo na gradbeništvu, kako se povezujejo delovne organizacije s tega področja, kakšna je delitev dela znotraj sozdov. Komunisti bi se morali zavzemati za skupne interese, za racionalno gospodarjenje z družbenimi sredstvi.

Komunisti v vseh osnovnih organizacijah bi se morali sestati po

vsaki seji centralnega komiteja ZKS ali ZKJ in razpravljati o sprejetih sklepih in stališčih. To je hkrati tudi idejno in politično usposabljanje komunistov, je menil France Popit. Ne pa tako, kot so storili Gradisovi komunisti, ki še do sedaj niso, razen v dveh osnovnih organizacijah, govorili o sklepih 21. seje CK ZKJ, čeprav bi jim morali biti le-ti, skupaj s sklepi, sprejetimi na letošnji problemski konferenci slovenskih komunistov o gradbeništvu, vodilo za njihovo delo naprej.

Glede velikosti občinskih konferenc ZKS je Franc Popit povedal, da so nasploh preteževale, kar zavira učinkovitost njihovega dela. Pohvalil pa je metodo dela naše občinske konference ZKS, ko s pošiljanjem posebnih delovnih skupin v tiste delovne organizacije, ki se srečujejo s težavami, učinkovito pomaga pri njihovem reševanju.

France Popit je tudi govoril o delu z mladino, o uvajanju celodnevne šole, o izvozu, ki ne bo dosegel zaželenih rezultatov, če ne bomo hkrati zmanjševali uvoz. V delovni organizaciji, kot je na primer Emona Inženiring, bi bilo treba pogledati, koliko imamo v resnico svojega znanja in tehnologije. Odpraviti bi morali tudi razdrobljenost znanstvenega in raziskovalnega dela in zanj nameniti več denarja. Nasploh so stvari, ki jih moramo napraviti, znane, je dejal France Popit, vprašanje je le, koliko smo jih pripravljene res uresničevati.

D. J.

PROTI VSAKRŠNI VNEMARNOSTI

(Nadaljevanje s 1. strani)

V teh primerih združujejo člane ZK iz več KS v en aktiv. Na vsaki vaji se sestanejo tudi komiteje za DS, ki rešujejo problematiko tega področja.

Janez Zakrajšek je poudaril, da so milicijski doslej obravnavali 580 kaznivih dejanj, 1099 cestnoprometnih prekrškov, 420 prekrškov reda in miru; število prometnih nesreč raste, medtem ko je število drugih deliktov na lanski ravni. Opozoril je zlasti na samozastitno obnašanje in menil, da so komunisti dolžni storiti več pri odpravi negativnih pojavov v naši družbi, saj ne moremo biti neprizadeti ob kršitvah samoupravnih pravic delovnih ljudi in ob zlorabi družbene lastnine.

Milan Struc je obravnaval predvsem odnose pri zunanjetrgovinski menjavi in navedel niz problemov s tega področja, ki lahko močno vplivajo tudi na politično varnostne razmere.

V svoji razpravi se je Dušan Rozman omejil na evidenco vojnih obveznikov in dejal: »Delovanje vseh, ki se ukvarjajo z mobilizacijskimi zadevami, je oteženo zaradi slabe evidencie vojnih obveznikov. Menim, da je to tudi naša politična naloga. Nedopustno je, da tu vlada nered in mislim, da je dolžnost vsakega obveznika, da javi pristojnemu organu vse spremembe, ki bi lahko vplivale na pravočasnost mobilizacije. Če pa imamo

primere, ki zavestno povzročajo nered, je treba na osnovi zakona izvajati tudi sankcije.

Tudi Zvone Tušak je opozoril na pojav, ko se posamezniki želijo izogniti izvršitvi obveznosti, ki jo opredeljuje zakon o SLO in DS — bodisi tako, da ne bi odšli na orožne vaje na opravljanje svoje delovne obveznosti, ali pa da bi jo upravnili v zakasnelem roku. Vse to kaže na pojave malomarnosti, indolentnosti, neposrednega izogibanja, ki bi lahko v zaostrenih razmerah povzročili težave.

Izvršna sekretarka Nika Modic je v razpravi menila, da sodi tudi naša dejavnost pri evidentiranju vodstev OO ZK med probleme, ki jih moramo obravnavati, ko ocenjujemo politično varnostne razmere. V sedanjem postopku evidentiranja vodstev OO ZK se pojavljajo primeri odklona od funkcij, predvsem funkcij sekretarja in namestnika. Vzroki: zdravje, družinske razmere in preobremenjenost so deloma opravičljivi, vendar je v kadrovski komisiji prevladovalo mnenje, da je posredi tudi bojazan pred odgovornostjo, in to za delovanje v OO ZK kot tudi za istočasno funkcijo predsednika komiteja za SLO in DS.

V drugi točki dnevnega reda je konferenca obravnavala merila in način volitev članov občinske konference ter sprejela ustrezne sklepe.

ŠAL